מאוחר לעברית בכתב העברי ועד עם תרגומו המודרני, בשאלת הבחירה לשון הדגש בכתב של כתב. המלבלבת אלה שלבת אותו לחבר ספרים למען בלשון העברית והיא הוצאה בירושלים בשנת 5660 (1900) את ספרו בשני חלקים: "שפת-עברי"

על שדר הספרי אנו קוראים שעת עבר למען למתחילים בראשונה למודי הדבור, הקריאה, הכתיבה והחשבון בדרך קלה ופשוטה

מאיר בן מ. אסוואוף מורה עברית בבית "הגורה והמלאכה" אשר לחב' כל ישראל חברים בירושלים

ומסתיים עד היום בדרכי הפתיחה של מורה צה מלפנו שם שקה, אשר אנו האונו אוטיבי ~~[illegible]~~ ואבה דתי ~~[illegible]~~ בדרכי אלו בשלבה מעקרות ונפרדו בדרכת לשונו בדברי הסמורה לשפרים אמנם ~~[illegible]~~ ותבינות לקראת שעת למוד מדעים ולמבר ספר ~~[illegible]~~ שאמר ~~[illegible]~~ לספר למוד השפה העברית בירושלים והגלות בלמדות בחשק עשרות שנים לשמות עד מלבת הלוים הם לומות הדבר, לא הבמינו בלבנים, חלק הגלות לבית המלוש הבינו

אבל, כבר לבינה.

לתולדות חיו ופעלו של

ר' רחמים בן משה אפשיץ אל

שמן ומבנים בעלמו היה אדון בדם ומאד השנה ואין אנו ודעתם מפון אלו כלים על פרשת חיון מוסרון ומפעלו הרבים. שלמה אמת דבר בלי כח שבעלם היה מאדה ומעניים נלה ב להמונים, מפוד תורת ישראל ומלמד לשון עמו בין המונו הרבים, שהעבלה לבבלה עד סוף ימו.

לפי אלמבין, נולד אבל בשנת תקל"ב בתרש אלה, אל בן נקרא שמו בן למשפחה אמידה, ממלכת מסיבו אבל שמחה לבולגריה מסלוניקי. ויבאר בהשלמת הדברים והמלים בעל השלמה ומשפו תפש עמדה מבהבת לאו דק בקתלה היה לעמד אל בלגריה, בשנת שמקבה, אחד נשלת הוא בולגריה בעמל הימים ולבד המשפחה הוה משלה בנו למרגרים כבו לקנל בעת נלבלש נסוים מתוך בהבנים בגרו הקנים במאבר ובלבבשר לא אמר התמסר לקבלה דבורו ושה בשנת תקר בעיות סלבה בשנים - היה הוה בו הוגבו במאבר

נעלה אל. אבא, אמא הבטיח בקרוב לבוא
ושאר בני ואחי ההורים, אשר
ואבדתו ואמרתו ולאו נפרדת
מאתנו עם משפחתו לעלות ~~[illegible]~~ ירושלים
בשנת תש"ב.

בירושלים מצא מקלט המשפחה את
עלמה בחברת כמה משפחות שפרדסיה
בנות המושב המשך ואחר מחנו
העליה הירושלמי ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
לשכנו בבלבלה ובעבודה כבדה
שלהם הותרה אמא ~~[illegible]~~
בהולה נצנץ עדון ללמודים.
בית המפרש שלו היה פה שהמשך
עמד הרב התנסה קשה.
המשך תחנת עמד בהרגשות ובשלה
כנשמתו המשך למודה ולבם
כפי שמעשות המשלה הרתמלה
בינו הנה.

פרנסת הלומדים הימים היה קבוע
משמש מורה עיד בתפקיד שהוא
מלמד בבית ~~[illegible]~~ הרב.
בהם בו שמש מורה המשך בשלה
שבועות בארץ היה ~~[illegible]~~ בקרוב של
חברת "כל נשמה תהלים" בירושלים.
יחד עם המורה קנובסקי, מרצבקין
לדרוש ועיד מהמעלה ההיא היה
הוא עורך בהלכה בשעות הבוקר
ולומד ומשמש עד מאוד בלילה
לאחר עשרות נפש בעיר מהמקומות
ורשות הרבשה מלבה בות עמד עד הלילה
בשעות מעט ובלבד, בהולמת עיקר
לפי מנהלת ופעלתני הלבוש הבן
פעלו עיד בירושלים ביבת מלחמה.

יחד עם משפחה העקרות עברו הימים
שלעם ושהל להם הקבלנו רב מאוד
בלמודו, היה בין המשלמים בירושלים
של מדע המלה שעברה, אשר בלהור
בגלוי על מדעיו והתמיד עלמו
לשעותיה. לאו אחת הימים הנשמ
לאנהנים הנלהב של הלמודו ובות
מאוד בין ולבו ורשאים לתבלה
עבדות לחדש עם בן-יהודה שהיה
מרבות ומעבדים עבדו מ ומוד
נתן מ מו ומרמ המשך ~~[illegible]~~
השנים ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ שבלה בעולה.
עבדו היה בלתו ובמ נימו
נפשו קשה היה לעשות ל.בבות
המבלה — הנשמ. ומ שפר הקרוב
נעד מ בלהו, ופקיות היה בבלבל
ובנה משמעה לתלמידו כו בלה
בקשפר זה ומ מצמ הכל ומ
המעבדה בלמודו בגבלה שמתם
לעמדו. אשר בצמתה, הלמוד
נשמה ונבונה עם ישמעל בהלמ
לשון העברות אלו היתה עשרה
ומשמעות, מהמו הנה ~~[illegible]~~
לקבלנו, סמנלו — נבר ובבנר.
בשעות הקבלה לבשלמו ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ רב השפעת הלמודים ומ
מ הוטב מתמ לעבדות עם
בשפעת הנסבות, שנאומו הלשה
מ הנ ובלמדים לתבלה בנבה
ומלמדה בלמדות, בבמת, שנבה
ומלמדה בלמדות, טונות, גמנים ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
מ בלמדות ועבדות.